

ning, som siger, at 1. Maj skal regnes med. Men det er uheldigt, at man laver sine Love saaledes, at der skal en Fortolkning til, som strider mod Lovens klare Ord. Der er en Sætning i det 3die Stykke, som ikke i og for sig er uklar, den er meget let at forstaa, men den har et daarligt Dansk. Der staar, at „Kunder, der paa det paabudte Tidspunkt for Butikkens eller Lagerets Lukning befinde sig i samme, kunne dog ekspederes“ osv. Er der nogen, der kan sige mig, hvad „samme“ er? Nogle ville maaske sige, at det er „Lagerets Lukning“, andre ville maaske sige, at det er „det paabudte Tidspunkt“. Det kan være, at begge Opfattelser kunne forsvares, men det er i hvert Fald ikke Lageret og Butikken efter de almindelige Regler for dansk Sproglære. Jeg skal endelig bemærke, at det er mig en Gaade, hvorfor man i Lovsproget bruger Ordet „anse“ paa en Maade, som det ellers ikke bruges i Dansk. Det er en gammel juridisk Form, man har beholdt, og hvorfor skal man beholde den, da den som sagt ellers ikke stemmer med dansk Sprogbrug? Det hedder her som i forskellige andre Love, at man anses med en Bøde, med den og den Straf. Paa Dansk kan man anses for noget, helst for noget godt, man kan ogsaa anses for noget slet, men man kan ikke anses med noget, det er noget, der ligger udenfor dansk Sprogbrug. Det kunde dog saa overmaade nemt siges paa en anden Maade, nemlig saaledes: man idømmes den og den Straf, eller: man idømmes den og den Bøde. Jeg gjorde et svagt Forsøg paa at faa det rettet i Loven om kommunal Valgret, og der blev fra anden Side gjort Forsøg i samme Retning, men naturligvis lykkedes det ikke. De skrev saaledes nede i Ministeriet, og det vilde de blive ved med.

Det er ikke min Hensigt at stemme mod denne Lov. Det er jo en Lov, der desværre hører Tiden til; men jeg vil kun sige, at naar jeg stemmer for den, er det med Beklagelse af, at Lovgivningsmagten overhovedet er nødt til at beskæftige sig med den Slags Spørgsmaal, og ogsaa med Beklagelse af, at Loven er saa mangelfuldt affattet, som den er.

Stilling: Ja, der hørte vi jo en Røst fra en gammel Frihedsmand. Han ønskede ikke saa mange Love, og der kan maaske være mange, der ere enige med ham derom. Love begrænse jo altid Friheden. Men det, der vilde være Følgen af ikke at faa denne Lov, vilde være Tvang for mange

Tusinder af Mennesker, som længes efter noget mere Frihed, saa derfor glædede det mig dog, at det ærede Medlem til sidst sagde, at han vilde stemme for denne Lov. Selv om man kan være uenig om Principet, Lovgivningens Indgriben paa det personlige Omraade, saa er der dog Ting, hvor man nødsages til at regulere Forholdene, hvor det ad Frivillighedens Vej ikke lykkes. Det ærede Medlem har jo været med til det tidligere, saaledes ved Loven om Fabrikdrift. Der beskyttede vi Børnene og de unge Mennesker, ved Helligdagsloven beskyttede vi de voksne Arbejdere, og her gælder det i Grunden et Stykke Beskyttelseslovgivning for Arbejdsgiverne. Ja, det kan se underligt ud, at Arbejdsgiverne ogsaa skulle beskyttes ved Lov for at faa den nødvendige Frihed, men saaledes er det. Arbejderne have forstaaet gennem deres Organisationer at skaffe sig Frihed, men Arbejdsgiverne tvinges af Konkurrencehensyn til at beskære den Frihed, som er nødvendig for ethvert Menneske, til det mindst mulige. Derigennem rammes ogsaa deres Medarbejdere. Det maa man vel lægge Mærke til, at ved denne Lov faa Tusinder af Medhjælpere en lille Frihed om Aftenen, en Frihed, som de ellers aldrig vilde kende til, nemlig til at være sig selv om Aftenen og til at kunne gaa ud Sommeraftener og Vinteraftener at gaa i Teatret. De ere tvungne til at være i Butikken, og for dem, der selv passe deres Butikker, er det akkurat det samme. Den ærede Indleder omtalte, at ca. 10,000 handlende i København havde ønsket denne Lov. Saaledes er det ogsaa overalt i det øvrige Land. Ad Frivillighedens Vej er der gjort et stort Arbejde, ikke alene blandt Handelsstanden, men ogsaa blandt Haandværkerstanden. I næsten alle større Byer lukkes der nu Kl. 8 hos Købmændene og hos alle de Haandværkere, der have Butik. Men jeg siger: hos næsten alle; thi der er en Del, der stadig skal genere og ofte genere i betydelig Grad. Det findes i alle Fag, og det er det, som denne Lov tager Sigte paa at afhjælpe. Ved Lovforslagets Affattelse synes jeg, at den højtærede Minister er gaaet den gyldne Middelvej. Han har ikke gjort Indskrænkningerne større, end at de ikke skade Erhvervslivet, men dog skaffe den ønskede Frihed. Næsten alle Organisationer — der er jo en enkelt, der har nogen Betænkelighed — have udtalt sig for Lovforslaget og ønsket det fremmet, og bliver det ikke fremmet nu, selv om det er sent paa Samlingen, bliver det en Skuffelse for